

Jolien Janzing als Jane Eyre

uit 'Jane Eyre' van Charlotte Brontë

*“Dat stukje alleen-zijn herken ik bij mezelf.
En hetzelfde geloof in de grote liefde”*

Jas & rok met print (Just In Case). Bloes (Pinko). Oorbellen (Princess).

PENNEN VRIENDEN

Ze scheppen personages waar wij ons in herkennen, bij wegdromen of ons tegen afzetten. Maar welk personage in de literatuur heeft deze schrijvers zelf het diepst beroerd?

Journaliste Jolien Janzing publiceerde eerder dit jaar haar eerste roman, 'Grammatica van een obsessie'. Voor haar tweede roman laat ze zich inspireren door het bewogen leven van de Engelse schrijfster Charlotte Brontë (1816-1855), die twee jaar in Brussel doorbracht en daar een ongelukkige liefde kende. Met 'Jane Eyre', Charlotte Brontë's bekendste roman met gelijknamig hoofdpersonage, heeft ze al heel lang een band.

"Jane Eyre is eigenlijk een verdrietig verhaal. Zij is een verstoten zwart schaap dat toch nog iets van haar leven maakt. Ze is niet mooi, niet rijk en verliefd op een man die zijn zotte echtgenote opsluit op zolder. Maar ten slotte vindt ze die liefde wel.

Misschien dat er onbewust wel een beetje Jane Eyre-gevoel in mij zit. Ik was een gelukkig kind, maar toch een tikkeltje in mezelf gekeerd; ik had mijn eigen fantasiewereldje. Als Nederlandse die in Vlaanderen opgroeide, was ik ook niet meteen het populairste meisje van de klas. Dat maakte me soms onzeker en ik trok me op aan mooie boeken, zoals Jane Eyre. Ik herkende dat stukje alleen-zijn, dat in mijn karakter zit. En datzelfde geloof in de grote liefde. Dat ver-

haal heeft me dus het meest gepakt.

Het boek is ook fantastisch en rebels geschreven. Charlotte was de meest getalenteerde van de drie Brontë-zussen. Ook als figuur boeit ze me. Ze heeft veel tegenslag gekend, maar was heel gedreven. Jane Eyre heeft ze eerst onder de manna naam Currer Bell uitgebracht. Vrouwelijke schrijvers werden en worden nog steeds fel ondergewaardeerd, maar uiteindelijk kreeg ze zelf erkenning. Haar hele familie - op haar vader na - bezweek op te jonge leeftijd aan ziekte. Charlotte trouwde op haar 36ste en stierf tijdens haar zwangerschap. Heel tragisch, maar ze heeft nog wel het grote geluk gekend.

Door Charlotte Brontë en Jane Eyre wist ik als twaalfjarige meteen dat ik schrijfster wilde worden. 'Zulke verhalen heb ik ook', dacht ik. Ik wilde absoluut iets doen met mijn leven, toen al. Later, toen mijn dochter Alessandra negen was, ben ik haar 's avonds uit boeken als Alleen op de Wereld of Jane Eyre beginnen voor te lezen. Op de duur wilde ze steeds vroeger naar bed en lazen we steeds langere passages. Daar hebben we zo van genoten. Alessandra is intussen zeventien en wil nu journaliste worden. Of dat aan Jane Eyre ligt?"